

Consilierul Verde al Contabilului îți pune la dispoziție:

Sfatul Consilierului

Tratamentul fiscal al veniturilor obținute în România de o persoană fizică nerezidentă, precum și al veniturilor obținute din străinătate, de o persoană fizică română

GRATUIT!

Recomandări și atenționări
ale specialiștilor **EXCLUSIV**
pentru abonați!

Tratamentul fiscal al veniturilor obținute în România de o persoană fizică nerezidentă, precum și al veniturilor obținute din străinătate, de o persoană fizică română

Tratamentul fiscal al veniturilor obținute în România de o persoană fizică din străinătate

Persoanele fizice care părăsesc România sau care sosesc în România pentru o perioadă sau mai multe perioade de ședere care depășește/depășesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive, sunt obligate să-și stabilească rezidența fiscală, în conformitate cu prevederile O.M.F.P. nr. 1.099/2016 pentru reglementarea unor aspecte privind rezidența în România a persoanelor fizice.

Rezidența fiscală se stabilește de orice stat (atât cel român, cât și alte state) în care persoanele fizice locuiesc, determinarea acesteia fiind necesară pentru a se putea stabili care este statul în care o persoană își va îndeplini obligațiile fiscale și pentru a se evita dubla impunere (adică impunerea în ambele state), în situația în care există cu statul respectiv încheiată o convenție în acest sens.

În funcție de prevederile convenției, impozitul pe venit sau pe proprietate se datorează fie în România, fie în celălalt stat.

Persoanele fizice care sosesc în România și au o ședere în statul român pe o perioadă sau mai multe perioade ce depășesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic vizat au obligația completării formularului Z015 „Chestionar pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei fizice la sosirea în România“ în termen de 30 de zile de la împlinirea termenului de 183 de zile de prezență în România. (art. 14 din O.M.F.P. nr. 1.099/2016).

Formularul trebuie însoțit de următoarele documente, după caz (art. 14 din O.M.F.P. nr. 1.099/2016):

- a) copia pașaportului, valabil, iar cetățenii Uniunii Europene vor anexa copia pașaportului sau a documentului național de identitate, valabil;
- b) copia cărții de identitate/cărții de rezidență permanente/permisului de ședere/certificatului de înregistrare fiscală, emise/emis de autoritatea competentă din România;
- c) documente care atestă existența unei locuințe în România a persoanei fizice, locuință care poate fi în proprietate sau închiriată sau care rămâne disponibilă oricând (exemplu: contractul de comodat/luarea în spațiu etc.), pentru această persoană și/sau familia sa;
- d) certificatul de rezidență fiscală eliberat de autoritatea competentă a statului străin sau un alt document eliberat de către o altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuții în domeniul certificării rezidenței conform legislației interne a aceluși stat, în original sau în copie legalizată, însoțit de o traducere autorizată în limba română, după caz;
- e) un document emis de autoritatea fiscală străină care atestă că persoana fizică este scoasă din evidența sa fiscală, după caz;

f) la cererea organului fiscal central competent din România, persoana impozabilă este obligată să prezinte documentele solicitate de aceasta, însoțite de o traducere autorizată în limba română și, după caz, să aducă clarificări adiționale.

Important!

Dacă persoana fizică nerezidentă nu face dovada rezidenței într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri (adică nu prezintă certificat de rezidență fiscală) și îndeplinește condițiile de rezidență prevăzute mai jos, se va considera că este rezidentă în statul român:

- centrul intereselor vitale ale persoanei este amplasat în România;
- este prezentă în România pentru o perioadă sau mai multe perioade care depășesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic vizat.

În acest caz, persoana fizică va fi notificată că are obligație fiscală integrală în România, fiind supusă impozitului pe venit pentru venitul obținut din orice sursă, atât din România, cât și din afara României, începând cu data de la care aceasta devine rezidentă în România.“ (art. 59 alin. (2) din Codul fiscal)

Persoanei fizice cu obligație fiscală integrală în România i se eliberează la cerere (prin completarea formularului Z03) certificatul de rezidență fiscală. În certificatul de rezidență fiscală, organul fiscal central competent va certifica anul/anii, respectiv perioada din an, pentru care persoana fizică este rezidentă în România.

Exemplu:

Presupunem că persoana fizică care obține venituri din România este rezidentă fiscal în Marea Britanie.

Convenția de evitare a dublei impuneri încheiată între România și Marea Britanie reglementează următoarele aspecte:

„ART. 16 Profesiuni dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 17, 19, 20, 21 și 22, salariile și alte remunerații similare pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate salariată vor fi impozabile numai în acel stat cu condiția ca activitatea să nu fie exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea este exercitată în celălalt stat contractant, astfel de remunerații pot fi impuse în acel celălalt stat contractant, așa cum sunt obținute din acel stat.

2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1 al prezentului articol, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant, dacă:

- a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în cursul anului fiscal vizat, și

- b) remunerațiile sunt plătite de către sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celuilalt stat, și
- c) sarcina remunerațiilor nu este suportată de către un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează o are în celălalt stat.

3. Prin derogare de la dispozițiile anterioare ale acestui articol, remunerațiile pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru activitate salariată exercitată la bordul unei nave, aeronave sau al unui vehicul de transport feroviar sau rutier în trafic internațional, pot fi impuse în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.“

Pentru ca prevederile CEDI să fie aplicabile, condiția este ca cetățeanul străin să prezinte plătitorului de venituri certificat de rezidență fiscală.

În stabilirea tratamentului fiscal aplicabil veniturilor salariale realizate de persoana fizică din UK sunt aplicabile prevederile art. 127 din Codul fiscal și ale pct. 43 alin. (4) din H.G. nr. 1/2016 privind Normele de aplicare la Codul fiscal, coroborate cu prevederile Convenției de evitare a dublei impuneri:

„Veniturile din activități dependente realizate de persoane fizice nerezidente care își desfășoară activitatea în România se impun dacă persoana fizică este prezentă în România una sau mai multe perioade de timp ce depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză sau în perioadă și condițiile menționate în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul străin și numai dacă respectiva persoană fizică face dovada rezidenței în statul cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri“.

Categoriile de venituri supuse impozitului pe venit sunt reglementate la articolul 61*) lit. b) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal:

- b) **venituri din salarii și asimilate salariilor**, definite conform art. 76 Cod fiscal.

Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană fizică rezidentă ori nerezidentă ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu, act de detașare sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă acordate persoanelor care obțin venituri din salarii și asimilate salariilor.

Cota de impozit este de 10% și se aplică asupra venitului impozabil corespunzător fiecărei surse din fiecare categorie pentru determinarea impozitului pe veniturile din salarii și asimilate salariilor (art. 64 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal).

Determinarea impozitului pe veniturile din salarii și asimilate salariilor se realizează în conformitate cu prevederile art. 78 din Codul fiscal, iar declararea acestuia se efectuează potrivit Ordinului nr. 165/7/ 1.272/456/2023 pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere și de gestionare a **„Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate“** (formularul 112).

Plătitorii de salarii și de venituri asimilate salariilor au obligația să completeze și să depună Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate pentru fiecare beneficiar de venit, până la termenul de plată a impozitului, inclusiv.

Plătitorul de venituri este obligat să elibereze contribuabilului, la cererea acestuia, un document (adeverința de venit) care să cuprindă cel puțin informații privind: datele de identificare ale contribuabilului, venitul realizat în cursul anului, deducerile personale acordate, impozitul calculat și reținut. Documentul eliberat contribuabilului, la cererea acestuia, nu reprezintă un formular tipizat.

Aspecte referitoare la plata impozitului pentru anumite venituri salariale și asimilate salariilor pentru persoanele fizice care își desfășoară activitatea în România și care obțin venituri sub formă de salarii și asimilate salariilor din străinătate (art. 82 din Codul fiscal).

Persoana fizică are obligația de a declara și de a plăti impozit lunar la bugetul de stat, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care s-a realizat venitul. Formularul care trebuie întocmit este **Declarația 224** „Declarație privind veniturile sub formă de salarii și asimilate salariilor din străinătate, obținute de către persoanele fizice care desfășoară activitate în România“.

Orice contribuabil care își prelungește perioada de ședere în România, peste perioada menționată în convenția de evitare a dublei impuneri, este obligat să declare și să plătească impozit pentru întreaga perioadă de desfășurare a activității în România, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare împlinirii termenului prevăzut de respectiva convenție.

În cazul contribuabililor care obțin avantaje în bani și/sau în natură de la terți care nu sunt rezidenți fiscali români, impozitul se calculează, se declară și se plătește de către contribuabil.

Prin excepție, în cazul contribuabililor care obțin avantaje în bani și/sau în natură de la terți care nu sunt rezidenți fiscali români, angajatorul rezident poate opta pentru calcularea, reținerea și plata impozitului pe venit datorat.

Aspecte privind rezidența fiscală și înregistrarea fiscală în România

Rezidenții statelor cu care România are încheiate convenții de evitare a dublei impuneri trebuie să își dovedească rezidența fiscală printr-un certificat emis de către autoritatea fiscală competentă din statul străin sau printr-un alt document eliberat de către o altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuții în domeniul certificării rezidenței conform legislației interne a aceluși stat. Acest certificat/document este valabil pentru anul/anii pentru care este emis.“ (art. 59 alin. (6) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal).

Dacă persoana fizică străină realizează venituri în România, în cazul în care nu a obținut CNP temporar de la Inspectoratul General pentru Imigrări (IGI), este obligatoriu să se înregistreze fiscal, pentru obținerea NIF (număr de înregistrare fiscală), deoarece plătitorul de venituri nu poate completa documente contabile sau declarațiile fiscale (exemplu: D112, D207, formularul Z11 „Cerere pentru eliberarea certificatului privind atestarea impozitului plătit în România de persoane fizice nerezidente“, în cazul în care cetățenii străini sunt declarați nerezidenți în România și solicită atestarea plății impozitului pe veniturile realizate în România etc.).

Obligația de înregistrare fiscală este reglementată la art. 82 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările ulterioare:

Astfel, orice persoană sau entitate care este subiect într-un raport juridic fiscal se înregistrează fiscal primind un cod de identificare fiscală. Codul de identificare fiscală este:

(...)

d) pentru persoanele fizice, altele decât cele prevăzute la lit. c), codul numeric personal atribuit potrivit legii speciale; (adică CNP temporar atribuit de IGI);

e) pentru persoanele fizice care nu dețin cod numeric personal, numărul de identificare fiscală atribuit de organul fiscal (adică NIF). În cazul obținerii ulterioare a codului numeric personal, numărul de identificare fiscală atribuit anterior se înlocuiește de către organul fiscal, cu preluarea informațiilor fiscale înregistrate în perioada deținerii numărului de identificare fiscală pe codul numeric personal.

NIF-ul se obține prin completarea formularului 030 „Declarație de înregistrare fiscală/declarație de mențiuni pentru persoane fizice străine“ și depunerea acestuia la organul fiscal competent.

Formularul se completează și se depune de către persoanele fizice străine, altele decât persoanele fizice străine care desfășoară în mod independent activități economice autorizate sau care exercită profesii libere.

Declarația 030 trebuie însoțită de următoarele documente:

- copie pașaport;
- permis de muncă sau legitimație de ședere temporară, după caz;
- contract de mandat de reprezentare fiscală (Procură, Împuternicire), legalizat la Notariat;
- copie CI/BI a reprezentantului legal/împuternicitului.

Studiu de caz: Tratatul fiscal al veniturilor dividende obținute din străinătate de un asociat persoană fizică română

Spetă:

O societate din Irlanda este deținută de către un cetățean român (100%), de mai bine de 2 ani. Persoana fizică din România nu are domiciliul sau reședința în Irlanda. Se hotărăște distribuirea de dividende pentru profitul înregistrat în anul 2022. Care este tratamentul fiscal al veniturilor din dividende?

Soluție fiscal-contabilă:

Dacă persoana fizică nu face dovada rezidenței în Irlanda și îndeplinește condițiile de rezidență prevăzute mai jos, se va considera că este rezidentă în statul român:

- centrul intereselor vitale ale persoanei este amplasat în România;
- este prezentă în România pentru o perioadă sau mai multe perioade care depășesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic vizat.

Prin urmare, îndeplinind condițiile de mai sus, se consideră că persoanele fizice (asociații firmei din Irlanda) sunt persoane cu rezidență fiscală în România.

Impozitarea veniturilor din dividendele primite de la societatea irlandeză

Cadrul legal: art. 130 din Codul fiscal – Venituri obținute din străinătate

„(1) Persoanele fizice prevăzute la art. 59 alin. (1) lit. a) și cele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 59 alin. (2) și (21) datorează impozit pentru veniturile obținute din străinătate.

(2) Veniturile realizate din străinătate se supun impozitării prin aplicarea cotelor de impozit asupra bazei de calcul determinate după regulile proprii fiecărei categorii de venit, în funcție de natura acestuia.

(3) Pentru veniturile obținute din străinătate de natura celor obținute din România și neimpozabile/scutite în conformitate cu prevederile prezentului titlu se aplică același tratament fiscal ca și pentru cele obținute din România.

(4) Contribuabilii care obțin venituri din străinătate conform alin. (1) au obligația să le declare în declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului, precum și să efectueze calculul și plata impozitului datorat, în cadrul aceluiași termen, cu luarea în considerare a metodei de evitare a dublei impuneri, prevăzută de convenția de evitare a dublei impuneri“.

Persoana fizică care obține venituri din străinătate sub formă de dividende va datora impozit pe venit, așa cum prevede art. 59 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal („... impozitul pe venit se aplică în cazul persoanelor fizice rezidente române, cu domiciliul în România, veniturilor obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României“).

Veniturile obținute de persoana fizică din străinătate se supun impozitării în România prin aplicarea cotei de impozitare asupra venitului brut obținut reprezentând venit din dividende.

Conform O.G. nr. 16/2022, care modifică Codul fiscal, cota impozitului pe dividende, pentru dividendele distribuite începând cu 01.01.2023, este de **8%** din suma brută.

Conform art. 131 din Codul fiscal – Evitarea dublei impuneri prin metoda creditului fiscal sau metoda scutirii:

„(1) **Contribuabilii persoane fizice rezidente care, pentru același venit și pentru aceeași perioadă impozabilă, sunt supuși impozitului pe venit atât pe teritoriul României, cât și în statul străin cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri, iar respectiva convenție prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri metoda creditului, au dreptul la deducerea din impozitul pe venit datorat în România a impozitului plătit în străinătate, în limitele prevăzute în prezentul articol.**

(2) Contribuabilii persoane fizice rezidente care realizează un venit și care, potrivit convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un alt stat, poate fi impus în celălalt stat,

iar respectiva convenție prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri metoda scutirii, respectivul venit va fi scutit de impozit în România. Acest venit se declară în România și se înscrie în declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, până la data de 25 mai, inclusiv, a anului următor celui de realizare a venitului.

(3) Creditul fiscal/Scutirea se acordă dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

a) se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate între România și statul străin în care s-a plătit impozitul;

b) impozitul plătit în străinătate, pentru venitul obținut în străinătate, a fost efectiv plătit de persoana fizică. Plata impozitului în străinătate se dovedește printr-un document justificativ, eliberat de autoritatea competentă a statului străin sau de către plătitorul de venit/agentul care reține la sursă impozitul în situația în care autoritatea competentă a statului străin nu eliberează un astfel de document. Pentru veniturile pentru care nu se realizează reținerea la sursă, impozitul plătit în străinătate de persoana fizică se dovedește printr-un document justificativ, eliberat de autoritatea competentă a statului străin, sau prin copia declarației fiscale sau a documentului similar depusă/depus la autoritatea competentă străină însoțită de documentația care atestă plata acestuia, în situația în care autoritatea competentă a statului străin nu eliberează documentul justificativ;

c) venitul pentru care se acordă credit fiscal/scutire face parte din una dintre categoriile de venituri prevăzute la art. 61.

(4) Creditul fiscal se stabilește de către contribuabil la nivelul impozitului plătit în străinătate, aferent venitului din sursa din străinătate, dar nu poate fi mai mare decât partea de impozit pe venit datorat în România, aferentă venitului impozabil din străinătate. În situația în care contribuabilul în cauză obține venituri din străinătate din mai multe state, creditul fiscal admis a fi dedus din impozitul datorat în România se va calcula, potrivit procedurii prevăzute la alin. (3), pentru fiecare țară și pe fiecare natură de venit. Creditul se stabilește din impozitul pe venit calculat pentru anul în care impozitul a fost plătit statului străin, dacă există documentația corespunzătoare, conform prevederilor legale, care atestă plata impozitului în străinătate.

(6) În vederea calculului creditului fiscal, sumele în valută se transformă la cursul de schimb mediu anual al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din anul de realizare a venitului. Veniturile din străinătate realizate de persoanele fizice rezidente, precum și impozitul aferent, exprimate în unități monetare proprii statului respectiv, dar care nu sunt cotate de Banca Națională a României, se vor transforma astfel:

a) din moneda statului de sursă într-o valută de circulație internațională, cum ar fi dolari S.U.A. sau euro, folosindu-se cursul de schimb din țara de sursă;

b) din valuta de circulație internațională în lei, folosindu-se cursul de schimb mediu anual al acesteia, comunicat de Banca Națională a României, din anul de realizare a venitului respectiv”.

Potrivit prevederilor art. 230 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare – „Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convențiilor de evitare a dublei impuneri și a legislației Uniunii Europene“:

(2) Pentru aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri și a legislației Uniunii Europene, nerezidentul are obligația de a prezenta plătitorului de venit, în momentul plății venitului, certificatul de rezidență fiscală eliberat de către autoritatea competentă din statul său de rezidență, Certificatul de rezidență fiscală se prezintă în original sau copie legalizată însoțite de o traducere autorizată în limba română. Certificatul de rezidență fiscală prezentat în cursul anului pentru care se fac plățile este valabil și în primele 60 de zile calendaristice din anul următor, cu excepția situației în care se schimbă condițiile de rezidență.

„Rezidenții statelor cu care România are încheiate convenții de evitare a dublei impuneri trebuie să își dovedească rezidența fiscală printr-un certificat de rezidență fiscală, emis de către autoritatea fiscală competentă din statul străin sau printr-un alt document eliberat de către o altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuții în domeniul certificării rezidenței conform legislației interne a aceluși stat. Acest certificat/document este valabil pentru anul/anii pentru care este emis.“ (art. 59 alin. (6) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal).“

Aplicarea prevederilor CEDI este condiționată de prezentarea certificatului de rezidență fiscală la momentul plății venitului. Veniturile obținute din România de contribuabilii rezidenți într-un stat cu care există încheiată CEDI se supun impunerii în România cu cotele din CEDI (dobânzi, dividende, redevențe, comisioane) sau cu cotele din Codul fiscal, dacă acestea sunt mai favorabile.

În cazul neprezentării certificatului de rezidență fiscală se aplică cota de impozit din Codul fiscal.

Conform art. 10 din Convenția de evitare a dublei impuneri încheiată între România și Irlanda:

Art. 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.
2. Totuși aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației acestui stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dividendelor, impozitul astfel stabilit **nu va depăși 3% din suma brută a dividendelor**. Presentul paragraf nu afectează impunerea societății în ceea ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.
3. Termenul dividende folosit în acest articol înseamnă veniturile provenind din acțiuni, din acțiuni și din drepturi de folosință, din acțiuni în mine, din părți de fondator sau alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale, care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni de către legislația fiscală a statului în care este rezidentă societatea distribuitoare a dividendelor.

Având în vedere aceste prevederi legale, dacă persoana fizică prezintă societății irlandeze certificat de rezidență fiscală eliberat de autoritatea fiscală din România, se vor putea aplica prevederile convenției și astfel cota de impozit care poate fi reținut în Irlanda nu poate depăși 3% din suma brută.

Certificatul de rezidență fiscală se obține prin completarea formularului Z03 la organul fiscal competent.

Conform art. 24 din convenția de evitare a dublei impuneri încheiată cu Irlanda – Eliminarea dublei impuneri:

„Când un rezident al României realizează venituri sau câștiguri de capital care, potrivit prevederilor prezentei convenții, pot fi impuse în Irlanda, România va recunoaște ca o deducere din impozitul pe venit sau pe câștigul de capital al aceluși rezident într-o sumă egală cu impozitul plătit în Irlanda pe venitul sau pe câștigul de capital.

Totuși această deducere nu va depăși acea parte a impozitului calculat înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă venitului sau câștigului de capital care poate fi impus în Irlanda.“

Având în vedere că persoana fizică rezidentă în România, pentru același venit și pentru aceeași perioadă impozabilă, este supusă impozitului pe venit atât pe teritoriul României, cât și în Irlanda, iar respectiva convenție prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri metoda creditului, are dreptul la deducerea din impozitul pe venit datorat în România a impozitului plătit în străinătate, în limitele sumei plătite în Irlanda.

Conform Ordinului ANAF nr. 2.541/2022 pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere și de gestionare a formularului 212 „Declarație unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice“, DECLARAȚIA UNICĂ se completează și se depune de către persoanele fizice care în anul de impunere au realizat, individual sau într-o formă de asociere, venituri/pierderi din România sau/și din străinătate și care datorează impozit pe venit și contribuții sociale obligatorii, potrivit prevederilor Codului fiscal.

Persoana fizică trebuie să dețină certificatul de atestare a impozitului plătit în Irlanda de contribuabil, eliberat de autoritatea competentă a statului străin sau de către plătitorul de venit care reține la sursă impozitul, sau orice alt document justificativ privind venitul realizat și impozitul plătit în Irlanda.

Începând cu anul 2023, veniturile din dividende sunt supuse în România cu o cotă de 8%.

Declarația unică se va completa astfel:

- Venituri obținute din străinătate, țară: Irlanda
- Categoria de venit: dividende
- Metoda de evitare a dublei impuneri: Metoda creditului fiscal
- Venit brut: Suma distribuită (cursul de schimb mediu anual comunicat de Banca Națională a României)
- Impozit pe venit datorat în România: suma brută * cursul de schimb mediu anual comunicat de BNR * 8%
- Impozit pe venit plătit în străinătate: valoarea impozitului reținut în Irlanda (3%) * cursul de schimb mediu anual comunicat de BNR;

- Credit fiscal: valoarea impozitului reținut în Irlanda (3%);
- Diferența de impozit de plată: Diferența de impozit de 5% (8% – 3%)

Diferența de impozit se va achita până la data de 25 mai 2024 (dacă dividendele sunt încasate în acest an), dată până la care se va depune și declarația unică, cap. I „Date privind veniturile realizate“.

Pe lângă diferența de impozit, persoana fizică va mai datora și contribuția de sănătate (tot prin declarația unică), dacă veniturile din dividende, individual sau cumulate cu eventuale alte venituri din activități independente, chirii, drepturi de autor, activități agricole, dobânzi, alte surse, depășesc plafonul de 6 salarii minime brute pe economie (18.000 lei = 6 * 3000 lei).

Salariul minim brut pe economie în anul 2023 este 3.000 lei.

Astfel, suma reprezentând contribuție de sănătate va fi de:

- 1.800 lei (18.000 * 10%), dacă veniturile se situează între 6 și 12 salarii minime brute pe economie;
- 3.600 lei, dacă veniturile se situează între 12 și 24 de salarii minime brute pe economie;
- 7.200 lei, dacă veniturile sunt mai mari de 24 de salarii minime brute pe economie.

Am în vedere prevederile art. 170 alin. (4) Cod fiscal:

„Baza anuală de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b)-h) o reprezintă:

- a) nivelul a 6 salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a declarației prevăzute la art. 120, în cazul veniturilor realizate cuprinse între 6 salarii minime brute pe țară inclusiv și 12 salarii minime brute pe țară;
- b) nivelul de 12 salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a declarației prevăzute la art. 120, în cazul veniturilor realizate cuprinse între 12 salarii minime brute pe țară inclusiv și 24 de salarii minime brute pe țară;
- c) nivelul de 24 de salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a declarației prevăzute la art. 120, în cazul veniturilor realizate cel puțin egale cu 24 de salarii minime brute pe țară“.

Concluzie:

Persoana fizică beneficiară a dividendelor va plăti impozit pe dividende egal cu suma rămasă după deducerea impozitului achitat în Irlanda. De asemenea, în funcție de cuantumul veniturilor încasate, dacă acestea se situează peste plafonul de 6 salarii minime brute pe economie va datora și contribuție de sănătate, conform metodologiei de calcul prezentate mai sus.